

סיגל פרלמן

עוד מיתה

המקלע מכונן אל הראש, ככה אי אפשר
 (הלב דופק) לכתב, הפחד
 משתק את התנועה עוד לפני הפחד ממה
 שימחץ את הראש אם תפל עליו המכונה עוד
 הרבה לפני הפחד מהאש המהירה
 כשהראש יעוף
 תנועה בלתי רצונית
 בגוף

אם תזוז היד
 תנוע הרגל
 יבעל הגרון
 על הבחילה, תפל שלנה
 או חלחלה, בעתה שלא בעתה
 ואם הלב יוכל למשך עוד זמן, הרחק מכאן

באיזו עיר או ארץ או בשדה פתוח או במטוס מתוח
 על ציר כדור הארץ, בזהב, במחשבה הכל פתוח
 ורחב
 לכן
 כנראה
 רק בית קפה,

גם הוא לא יכל לברח מהעיר, זה או תערוכה,
 או נסיעה על הכביש, או מסבה, גוש של נבלות
 מה עוד יכל להיות
 תחשבי, מה עוד יכל להיות

גַּם כְּשֶׁהִמְכוֹנָה מְכוֹנֶתת אֶל הָרֵאשׁ
אֵי אֶפְשֶׁר, כִּדֵּי לְחַיּוֹת אֲנִי צְרִיכָה לְסַפֵּר לְעֲצָמֵי סֵפּוֹר,
בְּמַחְשָׁבָה אֵין רִגַע, אַחַד, תָּמִיד
הַרְבֵּה, הָאֲשֶׁר שְׁלוֹ פָּרוֹשׁ עַל פְּנֵי זְמַן רַב
וְנִמְשָׁךְ עַל פְּנֵי מְקוֹם רַב
רַב, וְעֵכָשׁוּ, הַיּוֹתוֹ, אוֹ הוּא אֵינּוּ, הַרְפָּרוּפִים
הַמְהִירִים הַפְּרָאִיִּים שְׁלוֹ
לֹא

הָאֵם אֲנִי חוֹלְפֶת וְלוֹ בְּחוֹט בְּרִזָּל דָּק
מִתְכַּת, נִילוֹן, אֲוִיר
בְּפֶרֶפוּרֵי הַמַּחְשָׁבָה שְׁלוֹ?
אֲנִי מוֹחֶקֶת הַכֹּל.

אֲנִי צוֹחֶקֶת. אֵיךְ לְמַחֵק. אֵין
לִי זְמַן לְחֻכּוֹת.
אוּלַּי תְּבוּא. אוֹ לְעוֹלָם.
אוֹ מְעוֹלָם. לֹא.
אֲזֵ שֶׁהַשִּׁיר, רַק קוֹ שֶׁל גִּיר, יִשְׁאֵר לְהַבְעִיר.